

DÄASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI-KOMANDÖR

Nr. 47

Juuni 1933

5. aastakäik

Rahvus-
vahelise
staabi ülem

komandör
Henry
W. Mapp

SÕJA-
Pääste-HÜÜD
armee

häälekandja Eestis.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Ametlikke teateid.
Ülendusi.

Ülendatud kapteniks ltn. Maria
Blees, Tartu korpuse juhtivaks
ohvitseriks.

Alf. W. Loekyer

Diviisi-komandör.

JUHATAJA MÄRKMEID.

Staabiülem ja proua Mapp.
Kongressi sündmused.

Sel ajal, kui neid rüüri trükitakse, on Staabiülem ja proua Mapp saanud Riiga, ja meie oleme keset aulisi koosolekuid. Staabiülema kannab jumalik vägi ja Püha Vaimu võidmine, ja imelisi asju võib näha. Tema küllaskäigust Lähti ilmub üksikajaline ülevaade järgmises „Sõjahüüdis“ ühes tema koosolekute kirjeldamisega Tallinnas.

Nagu võite lugeda kuulutusest viimaselt küljelt, peetakse Tallinnas erilised koosolekud Estonia kontserisaalis ja Päästearmee Tallinna 1. korpuse ruumis Meremeeste kodus, 1. ja 2. juunil. Koosolekud on erilise ilmaga. Palume kõiki sõpru neist osa võtta!

Kolonel Westergaard ühes abikaasaga viibivad sel puhul ühes meiega. Meie oleme rõõmsad, et nad on meie keskel. Nende, Soome töö juhatajate näpildid leiata 4. ja 5. lehekülgedelt.

Nelipühi.

Meid külastavad nelipühi ajal Soome salvatsioonistid. Ltn.-kol. Bojje ja major Lõthman juhatavad erilisi koosolekuid Tallinna 1. ja 2. korpuses. Jälgige nende koosolekute erikuulutusi selles numbris.

Meie õnnitleme leitnant M. Bleesi, kes juhatab meid korpust Tartus, tema ülendamisest puhul kapteniks. Meie palume, et Jumal õnnistaks kaptenit tema töös meie seltsiliste keskel selles linnas.

(Lõpp 4. veerul.)

Meie sõda on võitlus patu vastu.

Kirjutanud Asutaja
WILLIAM BOOTH.

PÄASTEARMEE ülesanne on, kuigi sellest sageli ei saada aru, tekitada alalised kestvad sõda patu vastu igal maal ja iga rahva seas. Meie sõda on võitlus patu vastu. Siin meie eesmärk ja plaanid on ühised Jumalaga. Selles ei ole mingit kahtlust. Patt on hirmus kurjus, mida Tema tahab hävitada. Sellel põhjusel ilmus Jumal Poez — Ta pidi hävitama saatana töö. Sellest kavatsusest on kirjutatud Jumala raamatutes, piiblis: „Kui meie oma patud üles tumistame, siis on Tema ustav ja õige, et Ta meie patud andeks annab ja puhastab meid kõigest ülekohtust.“

Mis on patt? Patt on seadustest ülestamine, ja kõik ülekohtus on patt. Kus asub patt? Patu asukoht on inimese oma südames. Inimese südamest lähevad välja kõik kurjad mõtted. Siin on ülekohtu algus ja asupaik. See on kindlus, mida vaenlane võtnud oma võimu alla, ja sarnase kindluse vastu pöörab Jumal oma kahureid.

Vaenlane peab saama aetud minema. Aga kas see on võimalik? Kas saatana võib ajada välja oma keskusest, nii et ta ei lelaks midagi süüli, mis oleks kooskõlas tema musta mässaava loomuga, kui ta tuleb tagasi? Halleluja! Meie usume, et see võib sündida! Jumalal on kõik võimalik. Vaatame siis järele, kas see on nii!

Küsimus patu hävitamise üle on kutsunud esile mitmesuguseid arvamisid ja meie ütleme, et see ei ole meie võimuses, selgitada kõike. Mida meie loodame teha, on aidata hingi tulla nii lähedasse ühendusse Päästjaga, et Tema ise sädame teie seletab nende põlvilad kütmust ja rahuldades hingengäla, teeb lõpu kõigele kahtlusele.

Kui meie räägime patu hävitamisest, tahaksin teada, et meie vihkame pattu ja soovime ajada saatana välja inimeste südamest.

Iga tõsise jumalalapse südames on põhitu patu vastu ja sisemine sügav igatsus, et mitte pidada mingisugust ühendust kõige pimeduse vägedega, ja see on kõige ebaõigem õpetus, äratada jumalalastest vaadet, et patt on hädatarvilik.

Õpetus „kahe loomuse“ kohta ütleb, et pöördumisega ei sünni mingisugune muudatus patuse hinges, vaid et vana loomuse kõrvale poogitakse uus loomus, mis on jumalik. Need kahe loomust püsivad külge külge kõrval, kuni surm lahutab neid. Meie arusaamisel sarnane õpetus tekitab aga suuri raskusi.

Sarnane õpetus ei ole soodne, aga ta ei ole ka kooskõlas püha kirjaga. See õpetus ei ole selge ja nähtav, nagu ei oleks võimalik täita kõiki piibli käskusi ja inimese siseni nõudmisi püha ja võidurikka elu järele.

On palju inimesi, kes ütlevad, et parem loomus peab alluma halvale, sellepärast, et Paulus kirjutab sarnaselt Rooma 7; et hääl, mida uus loomus tahab teha, on takistatud kurjast loomusest; et kuri loomus ei lase ennast painutada ja vaatamata häälede tahetele kuri võtab võimust, ning et selles ei võlta mingit abi.

Teine teooria räägib astmealistest patu hävitamisest, mis ütleb, et pöördumisel sünnib absoluutne muudatus hinges pühituse suunas, et antakse jõudu võtta patu üle, ning see jõud kasvab päevpäeval, aga et patt siiski on järele, kuigi nõrgendatud ja muutudes iga päeva abitumaks, kuni ta surmas hävitatakse täielikult; et pühitus kasvab järjest, kuid ei saa kunagi täielikuks.

Suur raskus selle teooria suhtes on, et selle pooldajate igapäevases elus võib näha nii palju vasturääkivat. Kui vähe ei ole neid — meie oleme vähemalt kohanud ainult üksikuga — kes tunnistavad, et nad teevad edusamme, elades puhast elu.

Suuren osa jumalalapsi, kui nad räägivad töit, peavad tunnistama vastandit.

Arvatakse, et vana loomuse võitmine on ainult selle muutmine ja sünnib tegelikult nii palju, kui ise laseme seda sünda. Seidakse, et Jumal ei taha hävitada vana loomuse, vaid vähendab seda väärusetuks, teeb teda abituks — mingisuguseks muumiaks, kes püsib ikkagi, kuigi jõuetu, kuni surm hävitab teda täielikult.

Suurim raskus selle õpetusega on, et ta näib ebaloomulik, müstiline, keeruline igapäevasele inimesele ja nii õpetus vastu võitleb pühi selgele õpetusele, mis seletab meie kindlasti Jumala hääle tahmist and meile puhast südant, hävitada meis saatana tööd, puhastada kõigist ebajumalast ja uuedada südant ja meelt oma rahva seas, kes igatsevad selle järele ja soovivad lahkuda täielikult kõigest jumalakatmusest ja sest, mis ülekohtus.

Pääle selle leidub veel üks raskus selle õpetusega, nimelt selles tunnistatakse surm mingisuguseks vabastajaks, ja nii pannakse surm Jeesuse asemele, kelle suur ja auline ülesanne on päästa oma rahvast mitte ainult põrgust, vaid ka patust.

Nende ridadega püüdsime selgitada teooriat patu asteastmelisest hävitamisest. Ei ole väärt isegi kulutada sõnu, et näidata, kui petlik on inimese süda, millest lähevad välja kurjad mõtted, sõnad ja teod. Praegu käsitaud teooria ütleb, et Jumal hävitab patu sel määral kui meie laseme seda sünda.

Meie aga õpetame, et inimese võib minna Jumala juure täies usalduses, et kui palume Temalt puhast südant, Ta kuuleb meie palvet, just samuti, kui see sünnid pattude andeksandmisel. Misparast see peaks äratama meie inimestusi? Kas see ei ole just, mida meie peaksite ootama enestele? Kas meie võime imestada ja kahelda selles, et Jumal on päästnud meid?

Mis käib patu hävitamise ja vähendamise kohta, kas meie ei võl arvata seda, et pääle saadud andestuse, Jumal tahab ka vabastada meid sellest, mis tahab rikkuada meie rahu kasulikkust ning kutsuda esile hingepiina, kurjust, mis veel püsib meis — ning teha seda niipea kui võimalik?

Kui meie oleks Jumala asemel, kas meie igatsus oleks kallitada sarnaselt inimestega? Kas meie ei püüaks kaotada neid sihte, mis on põhjus ja algus kõigile patule ja roojusele, kui meie võiksime istuda kõrgel väe, võimu ja armastuse troonil, vaatamata sellele, kui väike oleks meie arusaamine, surmavast, vihkamisväärsust ärritavast ja hukkamõistvast patu loomusest?

Lõpetame kõige oma vaelustega! Nagu juba ütlesime, Jumal aitab meie vaid sisemiste raskustega, kui meie vaid laseme Tema tegetused nendega.

Võta Tema andale õpetajaks! Käsi Teda järele, ja vaata, kas Ta ei võl teha veel palju sinu juures ja tegetused sinuga palju aluselisel viisil, kui sa kunagi oled mõistnud paluda. Ta annab sinule palju enam kui sa ootad, Ta tahab tarvitada sind ja saata korda sinu läbi palju suuremaid asju kui sa kunagi võiksid aimata.

Usalda Teda täielikult tervele südamest, usu Tema juhatuse!

Käepigistus.

Ta istus pargis. Oli mahasuritud ja kurb. Ta riided olid mustad, aga siiski terved. Tema noores näos peegeldus kahtlus.

Keegi, kes pani tähele tema kahtlvalt pilku, istus tema juure ja ütles:

„Ma näen, et teie olete võoras siin; andke mulle oma käsi, et võiksin suruda seda!“

Rõõmluige tuli tema silmi, kui ta sirutas oma käe.

„Oh,“ ütles ta, „ma igatsesin nii üht käepigistust. Nädala eest lahkusin oma kodust, ning minuiga läksid kaasa sõprade palved ja paremad soovid. Ajad on rasked ja ma pean ise muretsema oma ülalpidamise eest. Arvasin, et siin linnas leidub küllalt tööd, aga näen, et olen eksinud, ja sellepärast olen kaotanud oma julguse.“

Ta hamustas huuli.

„Aga ma tahan katsuda unesti,“ jatkas ta, „Sain teie käepigistusest uue julguse.“

See käepigistus oli algus sellele, mis pidi järelnema. Olles julguseta ja maharõhutatud, sellepärast et keegi ei hoolnud temast, sai tema süda rõõmsaks väikese tegevuse — käepigistuse läbi.

Ka meie ümbruses on sarnaseid inimesi — vanu ja noori, kes igatsevad käepigistuse, lahke sõna ja isikliku huvi järele.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITLEAJE NIMESTIK

Nr. 46 — Mai 1933.

Ohvitserid:

Ltn. V. Muul 60 eks., ltn. K. Bernandt 30, ltn. M. Mees 25, ltn. H. Eimann 25.

Allohvitserid ja sõdurid:

Envoi L. Bakul 30 eks., L. Thaling 25, sek. H. Sandberg 25, laekur J. Kütt 25, muus. M. Ernits 25, seers. L. Rattik 25, seers. F. Leemann 25, seers. J. Kanter 25, seers. A. Kroes 25, sõdur H. Põlendik 25, sõdur S. Viisak 25.

JUHATAJA MÄRKMEID.

(Algus 1. veerul.)

Ma palun, et Jumal jatkaks õnnistamast meie tööd, ja et, hoolimata raskustest, ületame need ja tuleme välja võidukalt. **JUMAL ON MEIEGA!**

„Sinu sõna
on mu jalale
lambiks ja
valguseks mu
jalgteel pääl.“

Laul 119: 105.

Kitsas värav.

„Sest see värav on kitsas ja
see tee on vaeviline, mis elu
sisse viib, ja pisut on neid,
kes seda leiavad.“

Matt. 7:14.

REEGI jõukas inimene oli siin maailmas püüdnud väga korraldult elada, aidates vaeseid ja tehes hääd kõigile, ainult et inimesed räägiksid temast kui häast inimesest. Ja ta oli iseenesega kõigiti väga rahul.

Kord nägi ta unes, et paljud inimesed põgenesid nagu suure sõja või mõne karistuse eest kusagile linna. Ta nägi, et ka need vaesed, kellele ta oli hääd teinud, temaga ühes põgenesid sinna. Kuid selle linna väravad olid üsna kõrged ja väga kitsad, ja paljud, kes püüdsid neist väravaist sisse pugeda, ei võinud seda teha, ja pidid õhates tagasi astuma. Hingeahastuse ja käsa ringutades hüüdsid nad, miks ometi on värav nii kitsas, et nemad sisse ei pääse. Nad viskasid oma õlirihed maha, et vast siis võiks läbi pääseda, kuid ikkagi asjata, sest värav oli nende jaoks liig kitsas. Oli aga ka põgenejate hulgas neid, kes hõlpsasti säält võisid sisse minna, samuti ka mõni neist vaeselist, keda see rikas oli aidanud. Õhates vaatas ta ülespoole ja nägi väraval järgmist kirja:

Seepärast on värav nii kitsas, Et kõigile sisse ei saa, Kui aga need, kes on pestud Ja puhastud verega.

Kokkudes mõttes ta: mis pidi tähendama see sõna: „puhastud verega“. Kuid millise verega? Säält kuulis ta seepoolt värvavaid imeilusat laulu tuhandete ja jälle tuhandete suust:

See Ta lle veri puhastab, Ja kõike uuendab.

Nuttes ja ahastades langes ta põlvile; nüüd alles mõistis ta kõike! — Ta oli küll püüdnud kõigile hääd teha, et sellega endale teenida maailma austust, kuid ei teinud midagi oma hinge päästmiseks, ei ole lasknud Lomastaja verega end patust puhastada. Nüüd hüüdis ta ja palus ardeksandist kõigest, palus päästmist oma õnnetuks hingele, kuid oli juba hilja, väravad suleti ja ta jäi värava taha ühes nendega, kes ei võinud sisse pääseda.

Armas lugeja, kuidas on lugu sinuaga? Kas oled end valmistanud, et võid sisse minna kitsast väravast? Kas oled end lasknud puhastada Talle vere? Kui ei, siis tee seda veel täna, et sul ei tarvitseks jääda värava taha.

H. Krikmann,
Tallinna 1.

EMADELE JA KODULE

Tema tiibade varju all.

Proua komandör MAPP'i mälestusi slumipostide tegevuse algpöevit.

KUIGI Bessie Harriman Loughbrough'ist ei olnud kehaliselt väga tugev, otsustas ta astuda ohviterina Päästearmee ridadesse. Arst, kes teda läbi vaatas, ei võinud küll leida mingit orgaanilist viga, kuid juhtis tütarlapse tähelepanu sellele, et ta on niisuguses eluks täiesti ebakohane. Lugeses tunnistusel ette rühmitud küsimusi, väljendas arst oma arvamusel sõnadega: „Teie olete jälke lollpää!“ Ta nägi ette, et Bessie Harriman kuu aja pärast murdub ülipingutuse tõttu.

Kuid Bessie ei lasknud ennast tagasi hoida, et jälgida kutsel. Nüüd on sellest juba möödunud rohkem kui 45 aastat — aga ta pole ikka veel surnud. Vastandina sellele, ta on veel väga tegev, olles viibinud Indias, Jaapanis, Kanadas, Lõuna-Ameerikas ja Inglismaal Päästearmee tegevuses. Oma tegevuse algpäevil lahkudes sugulastest ja reidsid misjonipölvile, leidis ta säält oma elukaaslase, Henry W. Mapp'i, Päästearmee praeguse staabiülema.

Kuigi proua Mapp teab palju jutustada igasugustest kogemustest ja läbielamistest, viibib ta meelsamini oma mälestustest juures ajast, mil ta juhataks slumipostide tegevust Londoni vaeste-linnajaos. Ühel puhul viibis ta täiesti üksinda kuskil keldrikorteris, kus elas keegi halva kuulusega Bill Sykes, mees, kellel välimus juba tekitas kartust. Ta vedas Bessie üle põrandi, raputas teda toorelt ja seletas kähiseval häälel, et ta võiks teha kolme minuti jooksul maha lüüa. „Sää!“ karjus ta, näidates pimedale augule, „ma viskaksin teie laiba sinna alla!“

„Kui Jumal laseb seda sündida, võite seda teha“, vastas Bessie. „Aga Ta ei lase seda sündida! Kuulge, ma olen Tema laps ja — ma ei tunne hirmu!“

Mees muutus tema julge oleku tõttu kartlikuks; koledasti needes ütles

ta: „Ma võiksin seda teha — üsna kindlasti — kui Jumal laseks seda sündida!“

Ühel päeval, külastades mingit kahtlast elumaja, takistati tema sissepääsu, ja keegi noormees lasi suure koera lahti noore naisohviteri pääle. Loom sarnles rohkem metsikule lõville kui koerale. Kuid jällegi tundis Bessie niisugust sisemist rahu, et ta võis rahulikult seisma jääda, kuna mees ikka jälle ässitas koera tema pääle. Koer urises ja jooksis ringis tema ümber, kuid näis peaaegu, et koer oli rohkem tema kaitsja kui vastane.

Oma naiseltsilistega saabusid nad paika, kus oli vaja kolme-nelja poliitseinkku, enne kui võidi pääseda läbi. Ta ravitses kedagi vaest naist, kellega jõubnud mehed toorelt ümber käinud; aeluatutud raske saapaga pälleas-tumisel murd-sid nad naisel jalaluu. Kui meele tuletada niisuguseid stseene, saab alles selgeks, et olukord Londoni selles vaeste-linnajaos, kuigi see on veel küllalt halb, on ometi oluliselt muutunud, sellest ajast kui Bes-

„Sää!“ karjus ta, „ma viskaksin teie laiba sinna alla!“

sie Harriman ja tema teisilised hakkasid parandama sotsiaalseid tingimusi.

Keset neid läbielamisi oli noorel naisohviteril igatsus kodu, ema ja vanemate-maja järele. Igal õhtul pidi tema ja ta naiseltsilised mitte ainult lahti riietuma, minnes magama, vaid oli vajaline täielik riietuse vahetus, sest nad olid kokku puutunud inimestega, kes täiesti langenud ja põhja vajunud. „Issand, mis ma pean tegema?“ hüüdis ta. Ta tegi, mida teeks veel tänaigi, oma hädas avas ta piibli, ja ta piki langes sõnadele: „Mine oma koju omaste juure ja kuuluta neile, mis suured asjad Issand sulle on teinud ja sinu püües halastanud.“ (Mark. 5:19.) Tema suureks üllatuseks saabus peaeagu samal ajal pääkorterist kiri, milles teemale teatati, et kodukorpusest on te-

Kasvatage oma lapsi tänuilikuks.

TANULIKKUS on lapse iseloomu krunim omadus, kuid meie päevil, kus kõik õnnistused ja hääd asjad loetakse endastõimistatavaks, on see haruldane nähe. Meie, kes kuulume vanemasse sugupölvle, ütlesime lastena ikka söögipalve, ütlesime lastena ikka söögipalve, ütlesime söömaegu; see oli ilus komme, kuid paljudes kohtades on see täiesti kadunud kui vanamooline komme. Lapsed istuvad laua ääre sööma ja ei mõtle-igi tänada neile antava toidu eest.

Mõni vanem peab ütlemä: „Mu laps on väga tänamatu, vaatamata kõigele, mida olen teinud temale.“ Laps, kes läinud kodunt, jätab hooletusse kirjutamise; kingitus, millele kulutatakse palju aega ja vaeva, läheb vaevalt tunnustust; võib-olla tunnete teie üksildust ja lühkate oma lapse seltsi, kuid ta on väga tegev teiste omanuguste seas ega leia teile aega. Oma südame hädades leiata veel vabandusi oma tänamatule lapsele.

Kas meie, vanemad, pole vastutavud, kui meie paljud ja tüüred võivad asju endastõimistatavalt, jättes ütlemä tänu sõna? Meie oleksime pidanud igal juhul õpetama neile lühikesel lause „Ma tänan“, aga võib-olla meie ei õelnud neile, kui vajaline on tänu. Meie oleme kohe valmis välja aitama oma lapsi raskustest ja neid liialti koormama kõige häga elus, kuni lapsed neisse endastõimistatavalt suhtuvad. Näljane hüügu on leiva eest tänuilikum kui mõni banketist osavõtja. Võib-olla on teile lapsi tänuilikum eesõiguse eest, lohtuda mängida mudalombis, kui kallil mänguasja eest, mida talle ostsite.

Liig palju lapsi saavad peaeagu kõik, mida nad tahavad, ja on siiski rahuldumatud ning tänamatud. See kõlab paradoksina, kuid tõsi on, et see, mida omame harva, rahuldab meid. Ideaaliks muutub see, mis kättesaamatu. Lapsi peab varases eas õpetama tänuilikkusele. Ema, kel-let on tänamatud lapsed, peab vaatama eeslele ja küsima: „miks?“ Kui me oleme targad, siis ei õpeta meie oma lapsi mitte ainult tänuilikuks, vaid me kasvatame neid selliselt, et nad kohe on valmis aitama meid hädatunnil.

male ettepanek, juhutada säält koosolekuid ja jutustada oma tööst vaeste seas Londonis.

Ta pidas seda kiri Jumala läkituseks, ja kui ta saabus oma kodupäikesse, ootas teda säält rahvahulk, muusika mängis, ja paljud vanad sõbrad ütlesid talle sidamlikult teretulemast. Nii pöördus noor naissalvatsionist tagasi. Arsti ennustused ei täitunud. Proua Mapp annab edasi veel tänapäev oma noortele naiseltsilistele läkituse: Jälgi valgust! Kui Jumal kutsus sind, ole sõnakuelik Tema häälele. Olgu siis elu lühike või pikk, sa valisid sel puhul ometi õige tee!

Ärge olge usuliselt laisad!

"**ARKUS**, mis on ülevalt", sellesse koondub meie huvi. Juhime oma mõtled kõrgemale, taevalikule tarkusele; tarkusele, mis tuleb Jumalast ja mida peavad omama kõik, kes tahavad lahendada elu probleemi.

Tõesti, teokraatiat ehk Jumala valitsust vajab meie aeg!

Autokraatia, bürokraatia, demokraatia, millele pööratakse nüüd nii palju tähelepanu, ei suuda rahuldada inimese suurimat vajadust. Inimese südame viimane igatsus on Jumal!

Lugege esiteks Jaak. r. 3. pt. 6 viimast salmi; küll vajaks ko-

vat tarkust; ja see on selle küsimuse eriomadus, millesse püüame süveneda.

Jumala maailmas pole paika laisale inimesele!

See tõsiasi ei vaja tõendusi, sest ta on endastmõistetav. Neid, kes tunnevad märgusõna sellesse äravalitud inimhulka pääsemiseks, võib jagada kolme liiki.

Esiteks, füüsiliselt laisk inimene. Äriline ilm on talle võõras. Ta ei saada palju midagi korda. Ta püüded on lühikese eaga. Ettevõtetest loobub ta peagi. Me ei peatu ta juures pikemalt, sest ta ei huvita meid,

Kol. Th. Westergaard, Soome territ. juhataja.

eesile: „Kas peremees kõneles ka minust?“ Eitav vastus meelitab härga haigust pikendama, mispärast järgmisel päeval peremees jälle pidi töötama vaid eesliga. Öhtul küsis härg uuesti: „Kas peremees kõneles ka minust?“ Millele eesl vastas: „Ei, minule küll midagi, kuid koduteel oli tal pikem kõnelus lihunikuga.“

Teise liiki kuulub vaimliselt laisk inimene. See liik on ulatuselt suurem esimesest. Sellel inimesel pole paika haritud maailmas. Tema ei algata ialgi uut mõtet ega võrsu temast uusi arvamisi. Päälskaudsel tutvumisel võib ta näida isegi külgetõmbavana, kuid see on võrdne vaid vaateaknale, kuna riigid on tühjad. Tedagi jäätame kõrvale ega süvene temasse.

Suurim liik on kolmas, millesse kuuluvad

usuliselt laisad inimesed.

(Järg 5. lhk.)

Adj. A. W. Lockyer, praegune Päästearmee juhataja Eestis

Päästearmee tegevusest Venemaal.

ÜHENDUSES Staabiülema, komandör H. Mappi külaskäiguga, kes teatavasti viieteist aastat tagasi oli Venemaal Päästearmee juhatajaks, on kohane pilgu heita Päästearmee tegevusele Venemaal 1917—1918. aastal. Toome üksikuid teateid venekeelsest „Sõjahüüdist“, mis ilmus nime all „Вспомини Служения“ (Päästmise Teataja). Komandör H. Mapp Venemaa töö juhatajana teostas pikema reisi Peterburist Moskvasse ja Orlovi kubermangu. Sõidu eesmärgiks oli mulje saamine töö edaspidiseks arendamiseks. Moskvas pidas komandör loengu Päästearmee sihtide ja ülesannete kohta. Enne loengut tervitas komandöri prof. Marzinkovski, Moskva kristlik-üliõpilaste ringi esimees. Rahvas osutas suurt huvi Päästearmee vastu, samuti ka Orjolis. Paljud ütlesid: „Miks me varemalt pole kuulnud midagi selletaolist? Miks meile varemalt pole sellest räägitud?“ Süül olid ka juba mõned nekrutid, kui ka sõpru. „Valdav mulje kogu sõidust — kõikjal lai tegevusvõli ja hää kaastunne kõigilt.“

„Elame ajal, mis täis rahutust ja hirmu, mil üle kogu Venemaa vaolavad õnnetuste, viha, võitluse, kannatuste, vere ja surma lained. Kas tõesti midagi ei suuda seda kõike takistada? Kas tõesti Venemaa peab hukkuma...? kuid kahlemata rahva pattude hädakisa tõuseb Issanda poole, kuna surm on kättemaks patule... Vaatamata raskele ajale, millest lähene läbi, kasvavad meie korpused ja asutused jätkavad tegevust. Komandör Mapp juhatab koosolekuid igal nädalal korпустes. Jumal õnnistab neid ja tarvitab hingede päästmiseks ning teiste vaimuolu sivendamiseks.“

„Odessas algas vend Lobanov Päästearmee tegevust, korraldades koosolekuid. Tagajärjeks oli terve rida nekrutiteks astujate soovivaldusi. Odessasse telliti 1000 eks. „P. Teatajat“ ja 300 brošüüri P. A. tegevuse üle. See kõik müüdi läbi lühikese ajaga. Meie selltsiised käivad raudteejaamas, laulavad vaimulikke laule ja selgitavad kokkutulnud rahvale Päästearmee sihte ning tähtsust, müües ajakirju ja kirjundust. Ja seda

Prova komandör
Mapp,
Staabiülema
abiikaasa.

Eugee
proua Mappi
noorpõlve
mälestusi 3. lk.

kõike teeb inimene, kes ialgi pole isiklikult kohanud Päästearmee, vaid on tultav sellega ainult ajakirja kaudu, juhtnõore saades kirjalikult.“

„Päästearmee sõjakool avati Peterburis 21. mail 1918. See oli rõõmus ja tähtis päev vene Päästearmeele. Osa võisid 14 kadetti, enamust neist Peterburi korпустest. Koosolekut juhatas st.-kapt. Sjöblom. Auliselt kõlasid sõnad „Ручь для Христу“ („Päästjale Vene“) loosingina, mille teenimisele pühendasid enäid need tulevased Päästearmee ohvitserid. Sõjakooli ülemaks määrati adj. Oström, abiideks adj. ja pr. Jungholm, kapten Lehtola ja ltn. Konopleva.“

„Kuna komandör Mapp viibis kauemat aega Inglismaal ja olude sunnil ei saa tagasi tulla, määras kindral 1918. a. augustis kom. ja pr. Larssoni meie tegevuse juhtideks Venemaal. Nende juhatusel peeti esimene Päästearmee kongress Venemaal septembrikuul 1918, mil kadetid ülendati ohvitserideks ja määrati kohtadele.“

Keegi naiskadett kirjeldab oma sõitu provintsi, mis oli tol ajal ühendatud raskustega: „Rõõm, et Issand saadab mind võitluse pimedusega, hakkas mattuma pilvisse, ja ma tundsin end nii nõrgana ja tühisena. Kuid juba teel tundsin Jumala õnnistusi: Kaasavõetud lehed olid varsti müüdid ja annetati meelsasti ülestõusmisepühade puhul. Ja Jumal ise võis mind võitluse. Läksin preestri juure, et talle tutvustada meie organisatsioon ja et ta ei näeks midagi halba koosolekute korraldamises. Batjuska mitte ainult võttis mind lahkelt vastu, vaid soovitas mulle isegi koosoleku pidada kirikus. Päästearmee koosolek õigeusu kirikus! See oli rõõm, millest ma ei võinud unistadagi! Kõnelesin kirikus väike nädala kesknädalal. Naine juttustab kirikus! Talupojad olid imestunud, kuid kuulasid tähelepanelikult. Korraldastin öhtul koosoleku koolimajas, kus tutvustasin rahvast Päästearmee organisatsiooniga. Tundub, et hinged tungivad valguse poole. Tahaksin oma nõrgad kiied välja sirutada kõige Venemaa rahvale, hüüda kaugele kostva häällega: „Avage silmad, vaadake kustumata valgusele!“ Olen õnnelik teades, et Jumal äratab Venemaa nende raskete kannatuste läbi. „Valgus paistis pimeduses, ja pimedus ei võtnud valgust vastu.“

Pr. kol. Westergaard.

Võib kuuluda sellesse liiki ja ometi mitte teadlik olla selles. Tõsi küll, selline inimene võib olla väga tegev erakonnas, kuhu ta kuulub, kuid jumalariik ei võida tema tegevusest midagi. Mõni iseloomustus temast: ta leidis tee armutsoonile, kohtas Kristust, kuid ta ei sammu edasi temaga. Teised, vähem tähtsamad asjad täidavad ta aju.

Päästearmees kogeme sageli selliseid juhtumisi. Inimene tunneb enesest kutsut, ta tõttab kahetsuspingile, on isegi liigutatud, kuid ta tõuseb põlvedelt, pöörduv tagasi mugavasse ellu ning kunagi ei järgne niisugustel juhustel areng ega kasv, mis on ometi vaimlise toidu otsimise ja leidmise loomulik tagajärg.

Silmale näib selline inimene olevat küps ja valmis usuks, kuid kõnelele temaga vaimulikest asjadest, ja teie kogete pea, kui lapsik ta on. Ta võib ka juhtivat osa mängida korpuses või omada kõlava tiitli, aga

Pr. adj. Lockyer.

need ei too veel kaugeltki tarkust ülevalt.

Siirdume minevikku. Teel Tamaskusse leiame mehe, Sauluse Tarsusest, mitte väga veetleva välimuselt, kuid siiski südi oma ülesandes. Äkki paistab ta ümber valgus, ta langeb maha, üks hää kõneleb, ja see mees kohtab Kristusega. Ta tõuseb üles pimedana, kuid jälgedes talle antud juhtnõotidele, kobab maanteed mööda Tamaskuseni, kus Ananias oma käed ta peale paneb. Ta saab tagasi nägemise ja ühtlasi uusi käskusi tuleviku suhtes. Ta tunnistab julgelt läbielamisest Tamaskuse teel. Siis kaob ta silmapiirilt! Seitsme aasta jooksul

aga ta oli inimene, kes tõi maailmale sõnumit Kristusest.

Lugedes Uut Testamenti, selgub, mida võlgneb Kristus sellele mehele. Kuidas omas Pauluse välimuselt, kuid siiski südi oma ülesandes. Äkki paistab ta ümber valgus, ta langeb maha, üks hää kõneleb, ja see mees kohtab Kristusega. Ta tõuseb üles pimedana, kuid jälgedes talle antud juhtnõotidele, kobab maanteed mööda Tamaskuseni, kus Ananias oma käed ta peale paneb. Ta saab tagasi nägemise ja ühtlasi uusi käskusi tuleviku suhtes. Ta tunnistab julgelt läbielamisest Tamaskuse teel. Siis kaob ta silmapiirilt! Seitsme aasta jooksul

Vaene, oskamatu, õppimatu katlasepp Bunyan kohtab Kristusega ja hakkab otsima tarkust ülevalt, ja tulemuseks on kuulus raamat „Ristiinimese teekond“.

Sama seletus maksab Johann

Vabaõhukoosolek meie päevil. Kongressi koosolek Riias.

pole täst erilisi teateid. Kus ta oli? Mida ta tegi? Mis põhjustas vaikimist? Meie ei tea kindlasti, kuid seitsme aasta pärast astus elulavale Paulus, kes pööras pahupidi tema aegse maailma. Küll polnud paranenud nähtavasti ta tervislik seisukord, sest korintlased kõnelesid temast kui nõrga tervisega mehest.

Hussi, Martin Lutheri, John Wesley, William Boothi ja paljude teiste kohta.

Lõpuks on iga inimene võimeline omama taevalikku tarkust. Et nii vähesed seda leiavad, on usulise laiskuse kurbmäng. Korandame, Jumalal pole paika usuliselt laisale inimesele, kes ial pole võimeline muutma maailma.

Armee rongikäigul.

Jälgige Päästearmee rongikäike Staabiülema külaskäigu ajal!

Neljapäev, 1. juunil kell 6.30 öht. Tallinna 1. korpuselt, Uus-Sadama t. 11-a ühes 2. korpusega Estonia konsertsaal.

Reedel, 2. juunil kell 6.30 öht. Rongikäik Uuel turul Tallinna 1. ruumi Uus-Sadama t. 11-a.

Pühapäev, 4. juunil kell 3.00 p. 1. Suur vabaõhu-demonstratsioon Kadriorus. Rongikäik Tall. 1. korpuselt Uus-Sadama tänavalt.

Tulge ja ühinege meiega! Meil on rõõm teid näha!

Külastage Päästearmeed Tallinnas 1. ja 2. korpuses.

Laupäeval, 3. juunil ja pühapäeval, 4. juunil.

Koosolekuid juhatavad ltn.-kol. Boije (väljasekretär Soomes), keda assisteerib major Lõthman (Helsingi diviisi komandör) ja osa Soome salvatsiooniste. Koosolekud on järgmiselt:

Tallinna 1. Laup. kell 7.30 öht. major Lõthman. Pühapäev. kell 10.30 h. kol. Boije juhatab ühist pühitsuskoosolekut; kell 3.00 p. l. ühine vabaõhukoosolek; kell 7.30 öht. kol. Boije juhatab päästmiskoosolekut.

Tallinna 2. Laup. kell 7.30 öht. kol. Boije juhatab päästmiskoosolekut.

gu see lühike raamat hoolsat lugemist.

Pange tähele piibilugemises kaht asja. Esiteks, et taevalik tarkus ja maine tarkus on teravas vastolus. Lisaks rõhutatakse ülevase tarkuse iseloomustusi ja omadusi põhjalikult ja üksikasjalikult, nii et teda on kerge ära tunda.

Imneb selgesti, et kirjutaja tahtis tutvustada lugejat jumaliku tarkuse olemasoluga. Teiseks ja nähtavasti kindla eesmärgiga, pole öeldud ühtki sõna, ega tehtud vähematki tähendust selle kohta, kuidas võiks omandada seda soovita-

kuid vagajutt kõneleb temast jutustuses härjast ja eeslist. Need mõlemad pärast pikka ja väsitavat tööpäeva põllul kõnelesid omavahel järgmist. Härg: „Raske oli tänane tööpäev; homme teesklemme haigust ja jääme kogu päevaks talli.“ — „Toimi nii, kuidas tahad.“ vastas eesle, „aga ma usun, et mina lähen tööle.“ Järgmisel hommikul, kui talunik tuli talli, leidis ta, et härg oli maas haige. Hoolitsemiseks ja nähtavasti kindla eesmärgiga, pole öeldud ühtki sõna, ega tehtud vähematki tähendust selle kohta, kuidas võiks omandada seda soovita-

PUNDSHĀ-BAGAT.

Staabüüema, komandör H. MAPPI
mälestustest Indiast.

VANAMEES Pundsha-Bagat*) preester-indulane oli Päästarmee tuline vastane. Komandör Mapp, tol ajal major Mapp, kes juhatas selle maakoha diviisi, teades seda, käskis ühel salvatsioonistil märkamatu jälgida vanameest, ja kui avaneb võimalus, otsustada talle teenet ning üles teha kõik, et meeldida temale.

Salvatsioonist täitis oma ülesannet hoolsasti ja puhtsüdamlikult, kuigi ta ei teadnud, mis on tema pingutuse tulemus, vaid teades, et ta peab toimima nõnda nagu kästus.

Vähehaaval õnnestus tal „ohjeldada“ Pundsha-Bagati viimaks viia teda isegi Kristuse tunnusele ja tunnustamisele. Kui ühel Päästarmee koosolekul Pundsha-Bagat alandas oma põlved Päästja ees kahetsuspingil, põles ta soovist, tuua ka teisi Kristuse valguse juure. Ta läks külla, kus teda paljud tundsid kui preestrit, ja hakkas inimesi kutsuma Kristuse juure. Nagu võis oodata, võeti teda vastu pilkega. Eemaldudes rahvahulgast istus ta puu alla, kus viibis paastumises ja palves 48 tundi. Nähes seda said külalaelanikud ärevaks ja pakkusid talle toitu, kuid ta loobus sellest öeldes: „Teie ei tahtnud, teie lükkasite ära minu Kristuse ja sellepärast ei taha ma teiega tegeleda. Ma ei võta teilt toitu.“ Inimesed olid haavunud. „Meie tunneme teda ammu. Tunneme teda kui hääd ja südamlikku inimest, kuid meie iialgi ei arvanud, et ta on nii võrt kiindunud asjasse, millesse ta andunud.“

Ja kogu külla pöördus tõelise Jumala poole.

Nad saatsid paluma major Mappi tulla nende juure tähtsa asja pärast. Major muidugi ruttas sinna nende kutsel. Kui tema ratsutades hobusel, oma selja taga poiss, kes temale järgi saadetud, saabus otavara rahvahulga juure, oli tema imetlus suur, sest teda nähes pööras rahvahulk ringi ja läks ära. Major mõtles, et valge mehe nägemine ehmatas pärismaalasi, kuid otsustas jääda paigale ja oodata ning vaadata, mis nüüd järeneb. Ja ta näeb — rahvahulk tuleb tagasi, kandes lippe, mitmesuguseid muusikariistu jne. Kui rahvas veidi eemaldus, nägi ta kuut inimest, kes kandsid midagi, mis kaetud okstega ja lilledega. Nagu selgus, need olid nende ebajuma-

lad Rahvas pani need majori jalge ette, paludes teda hävitada neid. „Kas olete järele mõelnud oma palve üle?“ küsis major. „Jah, jah, jah“, kostis igast küljest. „Meie tahame kummardada ainult Kristust, kellest meile jutustas Pundsha-Bagat. Meil pole vaja ebajumalaid! Meie ei soovi neid, hävitage nad!“ Ja ebajumalad hävitati kõik siinsamas.

Nüüd järgnes pöördunud külalaelanike tagakiusamine.

Nende üle naerdi, neid pilgati ja söimati, neile vereutati kõiksuguseid süüdistusi. Nad jäid ustavaks, kuid nende seisukord muutus iga päevaga raskemaks. Viimaks pidas Pääs-

Brig. K. Johanson,
Päästarmee 1. juhataja
Eestis

terarmee tarvilikkus neid eemaldada sellest kohast ja pani nad elama põllumajanduslikku asundusse, mis korraldatud eriti selleks otstarvaks. Sellega alustati Päästarmee tähendatud tööharu, mis hiljem asutas terve rea niisuguseid põllumajanduslikke asundusi.

Sellega algas Pundsha-Bagati tegevus, kuid ei piirdunud sellega. Ta jatkas kuulutamist päästmisest Kristuses küldades, kus ta nii palju aastaid rääkinud ühest teisest usust, ja viimaks teatas ta, et soovib saada Päästarmee ohvitseriks. Ta oli juba 80-aastane ja talle teatati, et ta on liig vana selleks. Kuid ta püsis ikkagi oma soovi juures ja nimetas end ise kapteeniks, kuna Päästarmee tunnistaski teda selleks.

Jumal õnnistas teda veel mitu aastat pärast seda Tema auks, ja viimaks lasi teda tunda rõõmu, millest ta juba ammu oli unistanud, rääkides, et tal on vaid üks soov: näha kindralit (ausse ülenud kindral, Päästarmee asutaja, oli siis veel

Pilvetagune loss.

Indias jutustatakse järgmist legendi kuldsest lossist:

Sultan Ahmed oli suur ja vägev. Ta varustas Jakuba, ühe oma hoovkonna ehitusmeisterit, suure summa rahaga selleks, et Jakuba ehitaks lossi kõige kaunimal määtipul, keset igavest lund.

Jakuba siirdus sinna. Kuid sääl leidis ta hirmsa nälja, ja inimesed surid nõlva koledades kannatustes. Siis korjas ta kõik oma isikliku raha, samuti ka sultani antud raha, ja ostis selle eest toitu õnnetuile nälgijalle.

Mõne aja pärast saabus Ahmed kohale, et vaadata oma lossi. Kuid ehitist polnud näha. Siis läkitas ta käskjala Jakuba järgi. Kuuldes temalt asjaolu, vihastas Ahmed ja käskis visata Jakuba vangikongi pimedusse.

„Homme sina sured,“ ütles ta Ja-

Proua brig.
S. Johanson

kubale, „sest sa petsid oma isandat.“

Kuid samal öösel Ahmed nägi und. Talle unes, nagu oleks tulnud tema juure imeline valguslik vaim, öeldes talle: „Jälgi minule!“ Ja nad kerksid üles maapinnalt ning lendasid ikka kõrgemale ja kõrgemale, kuni saabusid taevavaravateni. Nad astusid sisse värvavast. Ja sääl nägi Ahmed lossi puhtast kullast, mis hiljaks päikesest kaunimalt ja toredamalt kui miski muu nähtu.

„Mis loss see on?“ küsis ta oma juhilt. See vastas: „Loss on ehitatud häätetud, mida sinu tark su- (Lõpp 8. lhk.)“

elus). Ta väljendus oli „näha“, kuigi ta oli juba pime.

Issand kuulis tema palvet. Kindral William Booth külastas Indiat, viibides selles maos, kus elas vana pime kapten Pundsha, ja koosolekul, kui tema juure toodi vanamees, et survitada teda sõbralikult ja surus temal kätt. Pundsha pistis talle pihku kaks „anna“ (india raha); see oli kõik, mis ta omas. Nädal hiljem Pundsha suri.

KORPUSEKADETTIDE
NURK.

Ehtsad päästesõdurid.

Miks kutsuti ellu korpusekadette töö.

MÄRTSI kuu 1896 asutati esimese korpusekadette brigaad, ja see mehe tööharu on seega püsinud 37 aastat. Selle brigaadi eesmärgiks oli algusest peale, noorsookadette (nagu neid tol ajal nimetati) nõnda välja arendada, et neist said ehtsad päästesõdurid.

„Nende kasvatust,“ ni kirjutab tolle aegne inglise „Sõjahüüd“, „peab sindima nõnda, et nad oleksid varustatud raskele tööle kõige lihtsama rahva keskel. Meie toome nad ühendusse nende kaasinimeste pattudega ja muredega, „Sõjahüü“ müümisega, vaeste ja haigete külastamisega ja hoolikalt väljatöötatud piibliuurimisega. Meie õpetustele kui ka käskude ja määruste uurimise saab nende noorte võitlejate kasvatuse üheks osaks.“

„Kindral (Asutaja), staabüüem (pärastine kindral Bramwell Booth) ja briti komandör (kojuläänud komandör Howard), on kõik väga vaimustatud selle uue töökorralduse üle,“ nii lõpeb teade.

Mõni kuu hiljem oli ridades juba 600 korpusekadetti. Praegu on Päästearmeel üle kogu maailma rohkem kui 33.000 korpusekadetti.

Vahva Norra korpusekadett, kes on päästnud kolme inimese elu.

HAGESUNDI korpuses Norramaal on keegi korpusekadett, tütarlaps, nimega Valgerda Håland, kes on juba jõudnud päästa kolme inimese elu, kuigi ta ise on alles 15-aastane.

Kaheteist-aastasena päästis ta oma üheksa-aastase õe, kes peaaegu uppus ujumisel. Kui Valgerda nägi oma õe võitlust, kes oli juba vajunud kaks korda vee alla, hüppas Valgerda merde, ja tal õnnestus jõuda ujudes õeni, kui see kadus kolmas kord vee alla. Valgerda laskus vee alla tema järele. Öde oli juba meelemärkusetu, kuid kunstliku hingamise ja teiste harjutuste järele õnnestus päästa tema elu.

Järgmisel aastal oli Valgerdal jällegi võimalus näidata oma häätatlikkust, mis juhtus samuti ujumisel. Keegi noor neiu, kahekümne-ühe-aastane, oli kaugel kaldalt ja hakkas vajuma. Valgerda oli üks neist, kes pani seda tähele. Pikemat mõlemata hüppas ta merde ja jõudis viimasel silmapilgul uppununi, kelle jõud oli lõppenud. Valgerda laskus vee alla tema järele ja ujus tagasi kaldale täiskasvanud neiu oma seljal.

Vihmane vägittegu sündis mõõdund aastal. Valgerda kuulis äkki heledat lapsekisa. Ta mõistis, et kuskil oli keegi hädaohus, jooksis alla sadamasse ja nägi sääl kolmeaastast tüdrukut vees, nagu vastu veit. Tal õnnestus ulatada lapseni ühe liigiläoleva kõvera puuga. Laps näis olevat elutu, kuid Valgerda hakkas tööle tema juures ja ühes teiste abiga tal õnnestus poole tunni järele last unesti äratada ellu.

Oma viimase kangelasteo järele sai Valgerda sada krooni ja diplomi oma vahvuse eest ajalehel „Aftenposten“, ja võib ju öelda, et ta oli seda hästi teeninud.

*) Sõna „Bagat“ tähendab „preester“ ja asetatakse tavaliselt pärast pärisnime.

Jumala usaldamine.

Tema hoiab oma vagade hinge, oelate käest päästab ta nad ära.

Taav. 1. 97:10.

Usupuhastuse ajal Inglismaal üks ustavatest töötunustajaid, Bernhard Hilpin mõisteti surma põletamisega tulelival. Tema juure tulid piiskopi ametnikud ja vangistasid ta. Hilpin jäi rahulikult ja ütles:

„Nelle, kes armastab Jumalat, tuleb kõik häaks.“

Ta pandi vankrile ja seotuna saadeti kaugele teele Londoni. Kuid teel kutsus Hilpin vankrilt maha, „Juhuslikult“, nagu öeldakse, ja murdis enesel jalalu. Ta pidi lamama liikumatult ja kannatama hirmsalt piina.

„Noh, mis?“ küsis pilgates keegi politseiametnik, „kas ka see tuleb häaks?“

„Miks mitte?“ imetles kannatlik jumalalane. „Ma ei kahtle selles kuigi ei mõista, kuidas nimelt see õnnetus tuleb mulle häaks.“

Kuid lugu selgus varsti. Sel ajal, kui Hilpin lamas haigena läbisõidu hoovis, suri äkki jumalatu kuninganna. Troonile astus sügav-usklik Elisabeth, ja kõik oma usu pärast vangistatud isikud vabastati. Ka Hilpin sai vabaks. Sest kombel, õnnetu juhuse tõttu jalaga, tuli takistus tema juures surmaotsuse tädeviimises, kuid samal ajal suri kuninganna, ja Hilpin pääses ning pööras tagasi oma koguduse juure. Siin elas ta 66. eluaastani.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piibletsktid
juunis.

Jobi,	14. K. 29:14—25
1. N. 11:—11	15. N. 32:1—17
2. R. 11:12—20	16. R. 33:1—17
	17. L. 33:18—33
Joeli,	
3. L. 2:12—22	18. P. 35:1—16
	19. E. 36:1—14
Nelliühhi,	
4. P. 2:23—32	20. T. 36:15—33
	21. K. 37:1—13
Jobi,	
5. E. 12:1—13	22. N. 37:14—24
6. T. 12:14—25	23. R. 38:1—15
7. K. 19:1—20	24. L. 38:16—30
8. N. 19:21—29	25. P. 38:31—41
9. R. 22:1—	26. E. 40:1—14
15—30	27. T. 41:1—17
10. L. 23:1—17	28. K. 41:18—34
Jobi õnnis lõpp,	
11. P. 28:1—11	29. N. 42:1—19
12. E. 28:12—28	30. R. 42:10—17
13. T. 29:1—13	

Erilised nädala valpained.

Juuni 4. Daani ja Hollandi.

„ 11. Joomise ja mürkide ohvrid.
„ 18. Läti, Eesti ja Tšehhoslovakkia.

„ 25. Päästamata sugulased ja sõbrad.

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜD“.

Meie võitlusväljalt.

Tallinna I korpus.

Issanda õnnistuse iga läige särab nagu teemant meie usu „kroonis“. Issand oma armus on annud meile palju niusuguseid kaldeid pärelaid, ja meie sõidame on täidetud kiituse ja tänuga Temale selle eest.

Meie vabahoü töö on alanud 11. kuul esimesel pühapäeval peeti esimehe vabahoükoosolek Kadriorus. Suur rahvaküli oli kogunenud sinna ja kuulas auulist sõnumit Jeesusest Kristusest ning päästmisest Tema nimes. Vabahoükoosolekule ja säält tagasi marssisime eht armeeliseid ja silmadel oli rõõm näha nii suurt hulka sõidureid, noori ja vanu, kes osa võtsid sellest rongikäigust. Nüüd peetakse veel läbi koosolekuid samas paigas, samuti ka rongikäigud.

Iga neljapäeva õhtu tarvitame vabahoükoosolekuteks. Sisekoosolekud laupäeva ja pühapäeva õhtuti on samuti hästi külastatud, ja hinged on tulnud ning otsinud päästmist. Mõned pöörnutest on tunnud endid kutsutud olevat saada nekrutikas ja on astunud ridadesse.

Eelmise aasta eeskujul alustasime eelviisihinguga. Praegu on juua saadud palju kaasiikmeid ja me tahame teha oma parimat, et viia see ettevõtte suuremale võidule kui mõeldud aastal.

Meie läheme vastu Staabiülema, komandõr ja proua Mappi külastäikule ja kongressi koosolekutele, mida nad tulevad juhutama. Kindlasti õnnistab Issand rikkalikult neid koosolekuid, nii et need võiksid olla, mida soovime iga koosoleku suhtes, hingedele päästmiseks ja Jumala nime austamiseks.

„Edasi, me võitu saame...!“

NEP.

Tallinna II korpus.

„Päästehulgad peavad võitma,“ nii laulame ühes Armeelaulus. Yahest küll näib olevat vastupidi, kuid päästõuduri usku ei pea selle läbi kõigutatama. Nagu meie usuelus mõnikord on põud, nõnda ka meie töös: meie aga tahame Jeesuse nimel ja Tema viies usus edasi võidelda, sest tunne me ju, et Jeesus, meie võiduvõrst, käib Ise meie eel, siis astume usujul-

guses Tema järel. 1. mail oli meie korpuses pidulik õnnistatud koosolek laulu, muusika ja teelauguga. 7. mail, s. o. emadepäeval, oli korpuses terve päeva jooksul kolm koosolekut. Hommikul algasime pühituskoosolekuga, teem oli „ema“, tundsin Issanda ligikauds. Kõll 3 p. l. oli emadepäeva pidulik koosolek, sisetulekut ukse juures igale emale pandi rinda valgeid lilli. Koosolekut kaunistasid laulud, deklamatsioonid ja kõned, kõikjal oli sisuks „ema“, ka ei puudunud teelaud, sõdurid teenisid emasid, ümber kandes teed ja saia. Koosoleku ajal valitses vaimustus, soojus ja kodune tunne, nii et iga ema koosolekut lahkusid tundis, et Issand oma armastusega oli meie keskel viibinud ja meid õnnistanud. Õhtune päästmiskoosolek k. 7 oli ka Jumalal õnnistatud, sellegi koosoleku teem oli „ema“. 16. mail külastas meie korpust ensain Peterson oma puhkpilliorkestriga. Saal oli rahvast täis, kõiki huvitas ju kuulda Päästearmeel 1. korpuse puhkpilli-muusikat. Sellel õhtul tundsin ka, et Issand meie keskel viibis oma õnnistustega, kuuldes muusikat, tunnistusi ja Jumala sõna esimese korpuse muusikantidelt ja ensain Petersonilt, kes juhatas koosolekut. Püüame kõiges olla Tema meelepärast, kes meid on kutsunud pühale võitlusele. Edasi sõtta, lootes Ta päale, lauldes kõik läheme võitlusele! Pühale lipule truukis me jääme. Päästjale Eestil! hüütaame veel!

L. B.

Tartu korpus.

Külm talv on nüüd ainult mälestus kõigi oma võimalustega, aga ta ei ole mitte jäljelt mõeldud. Igaüks mees loodame tagajärgi näha saada Issanda töötuste järel.

Kevadpühade ajal külastas meid seersant Reismann Tallinnast ja aitas meid muuseum laulu ja muusikaga. Oleme ka viimasel ajal juures saanud neli uut sõdurit. Paljud meie noorematest nekrutitest on pidanud minema maale teenima ja meie palume, et Jumal hoiab neid oma väe läbi.

Sõda väbas õhus on alganud ja palju inimest on võtnud osa. Jätka me edasi Jumala nimel! M. B.

Tallinna 1. puhkpilliorkester.

Meile kõigile on suure rõõmu põhjuseks hiljuti õnnistatud puhkpilliorkester. Eriti meie vabahoü töös on muusikakoori suur osa ääta.

Orkestri töökava on küll liisra pingutav, kuid muusikandid võtavad oma õnnestunud tõsistusega ja on otsustanud teha kõike, mida võivad oma muusikaga, nihiasti väljas kul ka ruumis, et võita Jumalale ja Päästearmeele.

Varemalt oli meil ainult trumm, mille järel marssisime vabahoükoosolekutele, nüüd on meil 15-meheline

puhkpilliorkester, mis sammut rõngikäigu ees, kuna see asjaolu annab rõngikäigu suhtes suurema huvi nihiasti meile kul ka rahvale, kes vaatab päält.

Selle kingituse eest, mida korpus on saanud, anname kõik ü Issandale. Tema oma on see töö ja Temaale kuulub austus ning kiitus, Jumal õnnistagu muusikakoori ja tooгу selle helid lootus ning lohutust paljudele mereilistele ja patuteenistuses väsinud hingedele!

NEP.

Koorid.

1. Üks armastusehüüd, ja patuori vabaks saab, tiks samm tal abiks on, Siis unest võib ta ärgeta. Tiks palve aitab veel, Ja tema abel murdub siis. Ja taevas ma on rõõmsad kõik, Et patust pääses hing.

2. Sää! on rõõm just nüüd, Minu sõidame sees on rõõm just nüüd; Ma kandsin üht rasket koormat, Kuid see võeti mult — Minu sõidame sees on rõõm just nüüd.

3. Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd, Ja Tema pühadust nüüd iga päev, Nii et see kõlaga ka üle ma; Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd.

4. :. Kui Jeesus ligi tell :.: Päästetaks hingi ja ärkamist on, Kui Jeesus ligi tell.

5. Ilmas pole rõõmu leida Ega rahuldust — Jeesus vaid üksil sul! rahu toob, Valusid võib kergenda.

6. :. Sul, Sul!, Sulle ma jään :.; Sul!, kui ma elan Ja Sul! kui ka suren; Mu Issand, Sulle jään.

7. Mina rändasin kaugele kõrveleel, Kaugele maal, tüüli maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga: Oh see päev, õnnis päev!

8. :. Tõotes Sa eest :.: Alati, ustavalt, tõsiselt Tõotes Sa eest.

9. Mul on nii vähe anda Sul! See eest, et Sina oled mul, Mul on nii vähe anda Sul!, Kuid kõik seda võta nüüd.

10. :. Ilus Jeesus :.: Pärl, kaus otsitud, oled Sa mul. :.: Ilus Jeesus :.: Rõõmuga hõisates teerivast Sina!

11. Auline Päästja, auline Vendi; Lõpmata arm — nii piiramata. Auline kodu valmistud meil — Imede ime — kord olen sääl.

12. :. Puuduta mind :.: Vägevaim Arst, a mind palun ma Sina. :.: Puuduta mind, :.: Palun vaid üht — Oh, puuduta mind!

13. Üht läiet tean, sääl patust pestud kõik; Üht paika tean, sääl õõ on päevaks saand; Koormad on võetud, pime valgust näeb, Sest on imetevag vägi ses veres Kolgatal.

14. Ei suuremat armu olegi, Kui risti sees maitsein alati; Olen kindel selle pääl, Kui ma Jeesu jälgis käin, Võidukroon mind otob sääl.

15. :. Teha küs tahad Sa, :.: Ülevaim rõõm maailmas mul! On teha küs tahad Sa.

16. :. Kõike, mis mul on, :.: Pühitse ja tarvita Kõike, mis mul on.

17. :. On sul meeles :.: Kõik, mis Jeesus su eest kannatas? :.: On sul meeles, :.: Kuis Ta suri risti puul.

18. Sää! on jõud, jõud, imetevag jõud :.: Vere sees :.: Sää! on jõud, jõud, imetevag jõud Talle veres Kolgatal.

19. Jumal mu varjupaik, Ta minu pelgupaik, Ma armus hoitud nüüd Ta tiiva all.

20. Oh Tall, Oh Tall, Sa verine Tall, Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel rahu saan, Austud olgu Jumala Tall.

21. :.: Oma Juhil nägu igas tormis näen, :.: Kuigi lainu mülavad, Rahu minu hinges jääb. Oma Juhil nägu igas tormis näen.

22. Ma Jeesusega elan; Mu südamest ei lahku Ta. Ma Jeesusega elan, Ja Tema minuga.

Jeesuse valitsus.

1. Kord Jeesus kõike valitses, kus päike oma ringi teeb. Ta riik siis levib ilma püü, ei päike lähe looja süäl.
2. Kõik rahvad, riigid, igal keel ta armust laudes külvavad veel, ja lastehääd puhtaimad tal „hosianna“ hõiskavad.
3. Ta valitsus loob õnnistust, vang ahelast saab vabadust. Nõrk leiab rahu jüüdava, kõik soovid peavad täituma.
4. Kõik loodus üles ärgyaku ja Kuningat siis austagu. Nii inglid laule kannavad, maas rõõmsad helid püisuvad.

1.

1. Oh päästmine jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis. Nüüd maailmal kõigile voolamas see, :; Oh lange mu üle :; ja puhtaks mind tee.
2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd. Sest pühamat elu ma igatsen nüüd. Kuid pisarad asjata, purpuri vool, :; Oh lange mu üle, :; sa päästa mind võid.

3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügavd vood. Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind, :; Et langed mu üle, :; ja puudutad mind.

4. Voog kõrgele kerkib mu jalge ees sääli, Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl. Usk kasvab mu hinges, et vabaks kord saan, :; End laimesse heidan, :; mind kannavad need.

5. Oh rõõm, halleluuja! üks eesmärk mul eel, Et Jeesust võiks teenides kiita mu keel. Ta ristist see jõgi on voolamas meil, :; Säälit vabadust, väge :; saab igaüks küll.

2.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vahvad võitlejad Jehoova väes; Kandle rõõmsast' päästmisteedel — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, patused veel appi hüüdvad, Hukatusede teedel nad. Räägi sest, et Jeesus teeb neid vabaks, Oh mis ilus sõnum see.

Edasi, me võitu saame, :; Halleluuja :; Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.

2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võitumud Issanda ees kokkuvad; Tema nimel langed kurjusvägi, Vaenelased kõik lahkuvad.

3. Edasi, kõik võitlusele! Ülendage Jeesust merel, maal. Näita armastust, mis omad, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusuks pekstud Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

3.

1. Me laulud ja me motto On hinge päästmine, See laia ilma pääl On kuulda igal pool, Et Jeesus kutsub patuseid, Nii piibel ütleb meil, Ta lumivalgeks peseb neid ja armalt kutsub kõik.

Edasi julgelt kõik, Nüüd hingi otsime, Maailmast patuseid! Ta juure kutsume, Rikkad austud Ja väesed, alatud, Jeesus ootab kõiki teid Ja puhtaks patust teeb.

2. Ehk maailm meile vastu, See meid ei kõhuta, Sest Jeesus käib me eel Ja aitab võidelda. Kui tule miir me ümber on, Ta kaitseb omaksed, Me kuulutama päästmisest Neil', kes on langenu.

3. Siis lieme julgelt sõtta Me kogu ilma eest, Ja Jeesu veres ka nüüd rõõmsalt hüüame! Siis julgelt sõtta läheme, Ehk ise nõrgad me. Kui armastame hingesid, Siis Jeesus aitab meid.

4.

1. Üks allik voolab verega Veel Päästja haavadest. Kui tuled, pesed ennast sa, Saad puhtaks patudest.

Oh, imelik allik, lahti mu eest! Oh, imelik allik, lahti minu eest!

2. Vaat' rõovel leidis risti pääl Kord selle allika, Ka minu hirmsad patud sääl Said pestud verega.

3. Ka jalutu sai kõndijaks Sääl vere allikal Ja sündinud pime nägri- jaks, Nii mitmed terveks veel.

4. Ma leidsin selle allika Mu Päästja haavadest. Ja kuni koju jõuan ma, Ta verest laulan siin.

Päästearmee Tallinnas

Eriline sündmus.

Staabiülema külaskäik

(teise juhtiva ohvitseri)

Komandör H. MAPPI ja proua MAPPI saadavad kolonel ja proua WESTERGAARD Soomest ja adj. LOCKYER, diviisi komandör Riast.

Neljapäeval, 1. juunil, Estonia kontserisaalis kell 7.30 öht. | Reedel, 2. juunil, Tallinna 1. korpuses U. Sadama 11-a. suur tervituskoosolek. | päästmiskoosolek.

Eriline muusika Tallinna puhkpilliorkestri.

Segakoori laul.

Tulge ja kuulake Staabiülema!

5.

1. Siin rutuliselt edasi Käib ristisõjamees Ja laulab ikka rõõmsasti: Mul parem aeg on ees.

Oh mis õnn ja rõõm, Kui näha saan ma Jeesust lõpmata, Kui Talle pruut saab laulatud Kord oma peluga.

2. Ta tee viib läbi kõrbetest, Kus murdjad elajad, Ta kannab mõõka, lauldes sääl: Mul parem aeg on ees.

3. Kui saatam ütleb: nõgene ja jäta Issandad, Ta kuulab rahusunni: Mul parem aeg on ees.

4. Kui hü raskelt kannatab Ja silmad seisavad vees, See mõte südant kinnitab: Mul parem aeg on ees.

5. Kui viimaks võitlen surmaga Ja süda nõrkeb sees, Siis õhkan vaikse häälega: Mul parem aeg on ees.

6.

1. Oh, kuula, hing, kuis kostab sõjalaulu Nüüd läbi maa ja ukseid uksele. Need suured tõed, mis jutustavad helid, Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

Ristitud tules Päästearmee, :; Maailma võitkem nüüd tule, verega. :;

2. Nüüd edasi, maailm me laulu kuulgu. Kõik hinged, Jeesus kutsub rõhutuud. Ja pimeduses kostab laulukaja. Viib koju rändajaid ning kadunudid.

3. Nii kaugele kui kõnekõmin, kajab Meil sõnum päästava armu täiussest. Kõik mures hingd valkelt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõtrusest.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat võitlust Aupaev on koitmas, mõõdas patuõõ. Me võitlussiht on — päästa hingi patust, Siis langed saatan, tema riik ja tõe.

7.

1. Astu tõe eest, vaenlast võida väes. Päästja vere sees jõud sul on! Kilpi tõstame, vahvalt võitleme, Jumal ise viib meid võidule.

Üles, julgelt, ühineme sõtta, Meie lipu kõrgel' tõstame! Rõõmsalt, vahvalt hüüdkem: hosianna! Lahingusse kindlalt astume.

2. Julgelt edasi, saame võidule, Tema töötsu kindlaks jääb. Jumal saadab meid, Tema päralt võit, Tõstkem ristilipu kõrgele.

3. Kõigevägevam, Isa auhine, kuule palvehäält, aita meid! Pärast võitlust me koju jõuname, Saame hingata Su rinna na'al.

8.

1. Päästjale Eesti! me laulame rõõmsalt. Päästmist veel kõigile kuulutama. Vastaste väed meie Päästja kõik võivad. Ta järel käies me võidame ka.

Edasi sõtta! Looles Ta pääle. Laules kõik läheme võitlusele. Piilvale lipule truulik me jääme, Päästjale Eesti! hüüame veel.

2. Päästjale Eesti! Nüüd hoolega töötle, Hingesid nõutakse kord meie käest. Tuhanded pattudes hukka veel läevad. Päästke neid kõiki, oh päästke! me püüd.

3. Päästjale Eesti! Me hüüdsõna olgu! Kohtupäev kätte on jõundnud ju pea. Eksinüü otsige, koju neid viige: Päästja nii käseb, oh kuulge Ta häält!

KORPUSE ADRESSID.

Tallinna I korpuse U. Sadama 7-11-a. Tallinna II korpuse Vaksali pst. 8-a. Tartu korpuse Tähe tän. 124.

Igas korpuses peetakse koosolekuid järgmisel ajal: Pühapäeval kl. 10.50 pühituskoosolek, kl. 7 õ. päästmiskoosolek, Teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval kl. 7.30 õ. päästmiskoosolek.

Pilvetagune loss.

(Lõpp)

lane toiminud sinu nimel ja sinu rahaga. Lossi sõnu ei kustu ka siis, kui kaovad kõik maapäälised lossid.

Nüüd mõistis Ahmed, et Jakuba oli toimunud tema rahaga targeimal kombel.

See legend sisaldas meilegi suure õpetuse: elu, mis pühendatud Jumala ja ligemiste teenimiseks, näib sageli inimlikule pilgule tühisena ja kaduvana, mis ei jäta endast mingit mälestusmärki; ometi annab niisugune elu inimesele varandusi, au ja õnnistusi nägematus maailmas. See elu avab meie nägematu maailma väravad.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 snt. Vastutav toimetaja: enval I. Bakul.

Väljaandja: Päästearmee.

O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.

Tallinnas, 1933.